

CHIPURI ALE LUI CRISTOS

Este foarte draguț din partea voastră, să spuneți asta.

Sunt atât de bucuros să fiu în casa Domnului. Există un singur loc mai bun, și acela este să fii cu Domnul. Nu-i așa? Când este . . . Toate greutățile și încercările și necazurile vieții se vor contopi într-un mâine glorios și măreț. Și cu siguranță așteptăm cu nerăbdare momentul în care Îl vom vedea.

² Și cineva m-a întrebat, zilele trecute, a spus, „Crezi, Frate Branham, că Venirea Domnului este aproape?”

Am spus, „Cu siguranță cred.”

A spus, „Păi, am auzit asta de mult timp.”

³ „Dar,” am spus, „într-o zi vei auzi pentru ultima dată.” Vedeți? Exact, pentru că El—El va sosi într-o zi. Și oricând va fi, eu vreau să fiu pregătit. Eu . . . este . . .

⁴ Noi vorbeam zilele trecute, înaintea unor oameni de afaceri, care erau avocați, și așa mai departe. Și—și ei au spus . . . Unul a spus, „Care este al tău—principalul tău obiectiv în viață?”

Am spus, „Am unul.”

A spus, „Care este?”

⁵ Am spus, „Salvarea sufletelor pentru Cristos.” Este singurul lucru pe care eu . . .

⁶ Cea mai mare ambiție a mea, și singura mea ambiție, este să-L văd pe Isus Cristos glorificat. Trăiesc pentru asta.

⁷ Și sunt atât de fericit, mărturia noastră, pentru că se împlinesc treizeci și unu de ani acum, în care L-am slujit cu smerenie. Dacă aș trăi un milion de ani, dacă aș avea atâta viață de trăit, aș vrea să o trăiesc fiecare minut pentru El. Pentru că eu . . . Și dacă aș ști că voi fi respins la sfârșit, este un asemenea privilegiu să trăiesc pentru El! El este atât de real și atât de bun!

⁸ Și nu am găsit niciodată nimic, în toate călătoriile vieții mele, care să se compare în vreun fel cu părțasia pe care o avem împreună când suntem singuri, El și eu. Nu există o comuniune mai dulce. Este mai mare decât dragostea pentru orice, pentru soție, copii, sau orice altceva, este dragostea lui Cristos. Este atât de bună.

⁹ Acum, suntem atât de bucuroși să vedem că această trezire continuă pe parcursul săptămânii. Și am auzit că Fratele Parnell, și alții, au ținut niște discursuri minunate aici. Și suntem încredințați că în timpul acestei treziri . . .

¹⁰ Trezirea spirituală este uneori înțeleasă greșit. Cineva crede că trezirea spirituală înseamnă aducerea de noi membrii în

biserică. Nu. Asta este rezultatul trezirii. Dar o trezire spirituală înseamnă a trezi ceea ce este deja în biserică. Vedeți? Înseamnă—înseamnă să aducă asta.

¹¹ S-a întâmplat odată să stau pe malul mării, și eu—eu cred că am citat asta de multe ori, dar este. . . a fost de mult, cu ani în urmă. Și a fost prima dată când am văzut, ei bine, nu era o mare, era Lacul Michigan. Eu și Hope am fost acolo când s-a ținut Conferința Mondială. Asta a fost în, cred, prin 1922, Frate Egan, din câte îmi amintesc, când s-a ținut Conferința Mondială la—la Chicago. A fost prima dată când am văzut o întindere mare de apă. Și am stat acolo în ziua aceea, și am văzut acele valuri mari. Chiar . . . în dimineața de Paște, au ținut serviciu la răsăritul soarelui acolo. Și să vezi acele valuri mari mișcându-se înainte și înapoi, și, oh, păreau atât de fericite.

¹² Dar am început să mă gândesc, „Știi, nu este mai multă apă în acel lac, deși se agită așa, decât atunci când este perfect liniștit. Este aceeași cantitate de apă, niciun strop în plus.” Dar m-am gândit, „Ei bine, de ce bat vânturile și—și agită lacul așa?” Este ca să scoată toate gunoaiile din lac. Vedeți? Aruncă toate lucrurile pe mal. Când. . .

¹³ Și apoi mă gândesc, „E ca și cum lacul ar avea o trezire.” Vedeți? Îl agită, și îl mișcă, și îl zdruncină până când toată zgura iese afară. Așa este și o trezire, este să ne facă să venim în Duhul Domnului, și să ne bucurăm, și să îndreptăm greșelile, și o umblare mai apropiată, și o reînnoire, și o dedicare, până când toate lucrurile și îndoelile lumii sunt toate aruncate afară pe mal, vedeți. Apoi este o alergare bună, limpede, de atunci încolo, când vechea corabie a vieții începe să se miște prin aceasta. Oh, nu trebuie să vă păziți atât de mult, pentru că toate lucrurile sunt date la o parte. Asta este bine.

¹⁴ Bine, în seara asta, nu vrem să stăm prea mult, fiind luni seara, și prima seară a săptămânii, pentru seara noastră de trezire. Și am fost atât de fericit să anunț că trezirea continuă.

¹⁵ Și am mulți prieteni. Văd aici câțiva frați și oameni care mi-au spus visurile care le-au avut, în ultimele câteva săptămâni. Și Domnul m-a ajutat să am tălmăcirea acelor lucruri acum. Nu știu cine este printre noi, și câți străini sunt, sau orice altceva. Dar Domnul Dumnezeu încă dă tălmăciri la vise. Sunt exacte și perfecte.

¹⁶ Și El este același Dumnezeu care a fost în zilele lui Iosif, când—când împăratul a avut vise. Și el a tălmăcit pentru el, și a fost exact. Și unele dintre acele vise se împlinesc chiar și astăzi. Rezultatele lor continuă încă. Și, Daniel, în zilele lui Nebucadnețar.

¹⁷ Și gloriosul nostru, micul și umilul nostru pastor, a spus, acum câteva momente, ei bine, el—el chiar nu voia să mă roage să îl mai ajut încă puțin săptămâna asta. A spus, „Știu că ești

obosit, Frate Branham. Dar,” a spus, „ei bine,” a spus „noi doar așteptăm și ne întrebăm.” Este în regulă.

¹⁸ Apropo, a trebuit să anulez adunarea la Sydney, Australia, din cauza faptului că nu mi-au permis o viză de data asta, vedeți, să părăsesc Statele Unite momentan. Și, astfel, și alte lucruri, așa că nu pot merge în această perioadă. Nu știu când voi reuși să merg. Dar în curând voi reuși. Dar în timp ce a trebuit să amânăm asta puțin, voi merge la Chicago acum, la adunarea din Chicago, care urmează. La care, anunțaseră că eu urma să fiu acolo, dar fără să-mi spună. În perioada când ar fi trebuit să fiu acolo, trebuia să fiu în Insulele Fiji, unde au spus că, vor fi mulți oameni care se vor aduna, și, în insule. Dar nu voi putea participa la adunare chiar acum, acolo, din cauza drepturilor de obținere a vizei. Și, dar, o voi face, în curând. Ei chiar așteaptă.

¹⁹ Acum voi fi în Chicago. Gene, știi pe ce dată este? Știe cineva ce s-a anunțat? Eu nici măcar nu știu când este. Am văzut-o doar în *Vestitorul Credinței*. Cred că va începe în jurul datei de 4 sau 5 a lunii, sau ceva de genul acesta. Sau este următoarea, peste aproximativ o săptămână, zece zile. Și astfel am fost supus unei mari presiuni, și doresc rugăciunile voastre.

²⁰ Acum, în această seară, am ales pentru citirea unor pasaje din Scriptură, dacă doriți să citiți împreună cu mine, din Sfântul Ioan capitolul 13, doar o parte. Voi, cei care vă țineți Bibliile aproape, și vă place să citiți cu noi, în timp ce citim.

²¹ Și imediat după acest serviciu, în această seară, va fi o repetiție de nuntă aici. Așadar, de îndată ce încheiem, dacă ne vom grăbi foarte tare, cât putem. Nu e grabă; dar imediat ce clădirea se eliberează, atunci vor să facă repetiții pentru nuntă. Și va fi o nuntă aici, mâine seară. Doi dintre copiii noștri din părtășia acestui tabernacol vor fi căsătoriți mâine seară, după cum știți cu toții. Dragul nostru frate, David Wood se căsătorește, se căsătorește cu Marilyn Jefferies, mâine seară, la tabernacol, chiar înainte de serviciu. Și astfel pentru această nuntă trebuie să facă repetiții. Doar . . . Nu va fi o nuntă formală; va fi o nuntă semi-formală pentru mâine seară.

Acum, înainte de a citi Cuvântul Lui, să ne rugăm.

²² Tată, Dumnezeuule, așa cum venim cu cel mai mare respect în Prezența Ta, purtând înaintea noastră Numele atotsuficient al lui Isus, suntem asigurați că Tu ne vei asculta. Pentru că, El a spus, „Cereți Tatălui orice în Numele Meu și Eu o voi face.” Astfel, venim, ca și credincioși Creștini, cu îndrăzneală la Tronul harului, știind acest lucru, că, dacă inimile noastre nu ne condamnă, atunci știm că am primit răspuns petiției noastre din partea Lui Dumnezeu.

²³ Și ne rugăm ca viețile noastre să fie atât de satisfăcătoare pentru Tine, prin mărturisirea greșelilor noastre, și prin neprihănirea Lui să ne ierți, ca dorințele noastre să fie împlinite

în această seară. Și, Doamne, cea mai mare dorință a noastră este să vedem marele Tău har revărsat peste noi, și este—este, să ne ierți păcatele și să vindeci bolile din mijlocul nostru. Și fie ca Tu să ne vorbești sub forma unei descoperiri, sau a unei profeții, sau orice ai dori să spui Bisericii Tale. Fie ca inimile noastre să fie receptive la Duhul Tău. Fie ca noi să fim atât de conectați la linia principală în această seară, încât Duhul Sfânt să poată vorbi inimilor noastre, și să primească glorie din Prezența Lui.

²⁴ Acum, Doamne, vrem să ne rugăm pentru toți cei care sunt bolnavi și nevoiași. Căci, chiar înainte să vin, când secretarul nostru a adus pe biroul meu, în ultimele două zile, chiar șiruri lungi de nume, din toată națiunea, care suferă, pe moarte, situații de urgență scrise în roșu. Și așa cum îmi pun degetul pe fiecare dintre ele, venind în jos pe pagină, O Dumnezeuule, în prezența acestei biserici, în această seară, implor harul și mila Ta, pentru fiecare. Tu îi cunoști pe fiecare dintre ei, și de ce au nevoie.

²⁵ Și nu vrem să-i uităm Doamne, pe cei care sunt în convalescență, în această seară, care sunt acolo în casele de bătrâni și infirmi. O Doamne Dumnezeuule, mulți dintre aceia sunt copiii Tăi spălați de sânge. Oh, când îmbătrânim, și iubiiții noștri ne uită, există o singură mângâiere pe care o avem: Dumnezeu nu uită niciodată. Toate faptele noastre sunt trecute în Cartea Vieții, și sunt pentru totdeauna în Prezența Lui. Și implorăm pentru ei, în această seară, Doamne.

²⁶ Cerem milă pentru națiunea noastră. Și pentru cei care păcătuiesc și greșesc, și pentru cei din baruri și—și din diferite locuri de păcat, în această seară, vrem să cerem har iertător, Doamne. Și ne rugăm ca Tu să ne susții în așa fel, Doamne, ca inimile noastre să fie atât de pline de dragoste pentru Tine, încât dorința noastră cea mai mare să fie să Te slujim și să-i vedem mântuiți pe aceia.

²⁷ Binecuvântează citirea Cuvântului, și tot ce facem. Cu smerenie ne vom pleca capetele și Îți vom mulțumi, pentru că cerem acest lucru în Numele lui Isus. Amin.

²⁸ Acum deschideți la Cartea Sfântului Ioan, capitolul 13, vom citi o parte.

Acum înainte de praznicul Pastelor, când Isus știa că i-a sosit ceasul ca El să plece din lumea aceasta la Tatăl, și fiindcă iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

Și după ce au terminat cina, diavolul a pus acum în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă;

Isus fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâini, și că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce;

S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui; și a luat un ștergar și S-a încins cu el.

Apoi a turnat apă într-un lighean, și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

A venit deci la Simon Petru: și Petru I-a zis: Doamne, tu să-mi speli mie picioarele?

Drept răspuns, Isus i-a zis: Ce fac Eu, tu nu pricepi acum . . . dar vei pricepe după aceea.

²⁹ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Lui, a Cuvântului. Vreau să iau ca—text, în seara aceasta, doar pentru puțin timp, subiectul: *Chipuri Ale Lui Cristos*. Și vreau, ca subiect, „Ce ar fi? De ce este nevoie pentru a fi un Creștin?”

³⁰ Acum, știu că acesta nu este, deloc, un text evanghelistic, în niciun caz. Și, totuși, este un text evanghelistic, pentru că Biserica niciodată nu poate progresa până nu știe pe ce teme progresaază.

³¹ Și cred că înainte ca cineva să poată vreodată să se miște sau să aibă o credință cu adevărat confidențială, este, mai întâi, necesar să știe unde se află, și cum să rămână după ce s-a poziționat. Cred că asta este esențial. Pentru că, nu vă puteți arunca cu capul înainte în ceva, cu credință, când nu știți unde vă aruncați. Trebuie să știți. Și dacă credința noastră este așezată corect, și în poziția corectă, ne oferă o satisfacție constantă.

³² Este exact cum s-a spus despre o femeie care, poate, atunci când este căsătorită, că ea este atât—atât de nerăbdătoare să-și îmbrățișeze primul copilăș, încât abia știe . . . poate aștepta. Dar ea, așteptările ei sunt așa. Dar, în spatele acestui lucru, este o teamă, dacă nu apare repede, că nu va avea acest copilăș. Atunci asta o îndepărtează, tot mai mult.

³³ Acum, există un remediu care se aplică în aceste zile și care a funcționat în toate vremurile, dacă acea femeie vede sau crede că nu va naște acest copilăș. Dacă pur și simplu va merge și va adopta un copil, atunci, pe neașteptate, ea va naște unul. Acum, asta s-a dovedit că este adevărat, nouă cazuri din zece. Din cauza acelor tensiuni provocate de griji, „Oh, poate nu-l voi avea.” Dar asta dă acea mică satisfacție acolo, și poate este calea lui Dumnezeu de a o aduce în acea stare. Atunci va avea copilășul ei, pentru că acea teamă și acele așteptări o vor lăsa în cele din urmă.

³⁴ La fel este și cu oamenii care vor să fie vindecați, ei, dacă pot avea măcar o mică dovadă vizibilă.

³⁵ Ca Ilie, când a spus . . . Ghehazi a spus, „Văd un nor cam de mărimea unei palme de om.”

³⁶ Ilie spune, „Eu aud vuiet de ploaie abundentă.” El a văzut dovada.

37 Iată de ce, de multe ori, le spun oamenilor, „Mergeți înainte, începeți să-L lăudați pe Domnul.” Vedeți? Pentru că, acela este copilașul adoptat, pentru că este în intelectul lor până când intră în sufletul lor, că sunt vindecați, atunci credința o face corect.

38 Trebuie să știți ce faceți. Trebuie să aveți încredere în ceea ce faceți.

39 De aceea, de atâtea ori auzim această expresie, „Oh, ce este un Creștin?”

40 Unii oameni limitează asta la aderarea la o biserică. Cineva a spus, „Ei bine, un Creștin este un—un membru de biserică, cineva care își asumă apartenența la biserică.” Eu cred că toți Creștinii ar trebui să facă acest lucru, dar nu cred că asta este Creștinism. Vedeți? Asta face un Creștin după ce devine Creștin. Dar asta nu înseamnă, că, pentru că el face acest lucru, că este un Creștin.

41 Apoi unii spun, „Nu. Înseamnă să mergi la biserică și să declari o credință, și să fi loial acelor lucruri pe care le învață biserica.”

42 Și apoi sunt alții care spun, că, „Poate a purta o mică—ceva micuț la ei, o—o cruciuliță sau ceva, pentru că acela este semnul unui Creștin.”

43 Ei bine, și apoi sunt alții care cred, că, „Poate că, poate, dacă vor aprinde o lumânare, sau vor face un fel de penitență, că acela este un Creștin. Dacă vor fi doar scufundați în apă, sau vor face niște sacrificii, sau dacă vor da bunuri bisericii, sau—sau dacă vor ajuta aproapele, dacă vor cumpăra niște cărbuni pentru văduvă, sau niște ghetete pentru orfan.” Acestea sunt faptele pe care ar trebui să le facă un Creștin, dar asta tot nu îl face un Creștin.

44 Și apoi unii spun, că, „Dacă ai un chip al lui Cristos în mașină, sau pe perete, acesta este un semn că ești Creștin.” Ei bine, aceste lucruri sunt în regulă, dar eu nu cred că dacă ai un chip cu tine, te face Creștin.

45 Eu cred că a fi un chip a lui Cristos te face un Creștin. Nu este ceea ce facem noi, în exterior. Ceea ce s-a întâmplat, în interior, este ce ne face ceea ce suntem. Apoi, de aceea, dacă El este chipul nostru, și noi suntem după asemănarea Sa și mădulare ale Trupului Său, noi ar trebui să fim chipuri asemenea Lui. Atunci viețile noastre ar trebui să reflecte chipul lui Cristos, nu în aderarea noastră la biserică, sau în crucifixul care-l purtăm, sau emoțiile noastre, ci ar trebui să fie în Prezența vie a Dumnezeuului celui viu care se reflectă prin viața noastră.

46 Mi s-a spus, de către autorități, că... înainte să existe vremea topitoriilor, ca să scoată zgura din aur, scoteau fierul și pirita. Pirita este atât de asemănătoare, ca aurul real, încât este numit, „aurul proștilor.” Dar felul cum scoteau toate astea, era că îl băteau cu un ciocan. Indienii făceau asta. Și aurarii vechi

obișnuiau să facă așa, băteau cu un ciocan, și îl întorceau iarăși și iarăși, și îl băteau până când ieșea toată zgura. Și singura modalitate prin care știau că ajungeau la aur, era atunci când bătătorul își putea vedea reflexia în acesta. Cel care îl bătea putea să se uite continuu, până când aproape că se putea rade, în propria reflexie în aurul pe care îl lovea.

47 Și când Duhul Sfânt al lui Dumnezeu începe să bată asupra noastră, cu ciocanul Evangheliei, până când toate lucrurile lumii sunt bătute afară, și noi putem reflecta chipul Domnului Dumnezeu, atunci cred eu că devenim Creștini. Pentru că, cuvântul *Creștin* înseamnă „Ca și Cristos, și să-L reflectăm.”

48 Acum asta nu înseamnă că trebuie să ne lăsăm barbă lungă, așa cum Îl reprezintă pictorii că ar avea. Și nici nu înseamnă să ne lăsăm părul lung, după cum Îl reprezintă pictorii că ar avea, sau să purtăm o robă așa cum a purtat El, pentru că noi trăim într-o altă zi. Nu trebuie neapărat să fim așa, să reflectăm chipul Lui fizic.

49 Dar noi trebuie, în sufletele noastre, să reflectăm chipul Duhului Său și felul Lui de viață. Eu nu cred că a fi Creștin constă în aderarea la biserici sau crezuri. Cred că este o oglindire a lui Isus Cristos într-o ființă umană, pentru că noi suntem mădularele Lui, mădularele Trupului Său, și noi purtăm chipul Lui, spune Scriptura.

50 Acum, ce fel de chip a fost El? El nu a venit să fie cineva mare; și totuși, El a fost. Ci El a venit ca rob. El nu a venit să I se slujească, ci să slujească. Textul nostru, din această seară, reflectă ceea ce a fost El. Asta Îl face mare, în opinia mea. Totuși, fiind Însuși Dumnezeu Eternității, chiar Dumnezeu Care a creat cerurile și pământul; și când a venit aici, El a ocupat cea mai joasă poziție, cea mai nedorită slujbă pe care ar putea-o avea cineva, era cea de lacheu care spăla picioarele.

51 În toate plățile, din zilele timpurii, în lumea Orientală, lacheul care spăla picioarele era cel mai prost plătit om dintre toți. Pentru că, în acele vremuri, animalele umblau pe drumuri, pe drumurile lăturalnice pe care mergeau. Și de-a lungul drumului, mirosea urât, pe tot drumul, unde erau animalele. Și praful se ridica și le ajungea pe picioare și pe tălpi. Și ce duhoare îngrozitoare era acolo! Și de îndată ce cineva venea să viziteze pe altul, el nu mai putea intra în felul acela. Mirosea urât, de la duhoarea de pe drum, și praful, ca în jurul grajdului.

52 Deci, primul lucru care îl făcea, avea o tarabă mică, o tarabă de primire, și cel mai prost plătit om din locul acela, exact ca un sclav, stătea acolo în spate, să spele picioarele acestui oaspete care venea, și îi dădea o altă pereche de încălțăminte în picioare, niște sandale mici, în care să își bage picioarele. Și apoi era uns, și, apoi, cu un untdelemn. Și putea intra atunci să fie oaspetele prietenului său. Pentru că, s-ar fi simțit foarte stânjenit, să intre,

atât de plin de duhoarea de—de pe drumuri, și transpirat, și așa mai departe. Și lacheul care spăla picioarele era plătit mai puțin decât oricare alt om de acolo.

53 Și Dumnezeu Cerului, S-a smerit, ca să fie. . . Cel mai mare care a existat a devenit cel mai de jos care a existat.

54 Ce diferență, față de așa zișii, Creștini de astăzi care reflectă! Ce diferență! Păi, așa-zisul Creștin de astăzi vrea să fie slujit. Oh, el începe să creadă că este cineva.

55 Ce diferență de cum, a fost, când Îl reflecta El. El nu a venit ca să i se slujească. Ci El să fie. . . El a venit să slujească. „Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul tuturor.”

56 Și noi am văzut, astăzi, că tendința noastră modernă a Creștinismului este, „Eu sunt cineva, și tu nu ești nimic.” Oh, este o. . . Este greșit. Nu ar trebui să fie așa. Încercăm să reflectăm Creștinismul în modul greșit. Dumnezeu nu vrea să procedăm așa. El. . . Noi am cântat cântarea, *Să Fiu Ca Isus*, dar când vine vorba să ne smerim mândria, și să ne coborâm așa cum a făcut El, atunci tragem o linie.

57 Și procedând astfel, omul a format denomi-națiuni, pentru a se putea dez-bina, „care se pare că nu au Duhul,” așa cum spune Scriptura. Se dezbină. „Noi aparținem la *cutare-și-cutare* biserică. Este o—este o biserică mai mare. Este o biserică mai bună. Denomi-națiunea noastră este o denomi-națiune mai mare.” Asta nu e în stilul lui Isus. Asta nu reflectă dragostea Lui și personalitatea Lui.

58 El a venit la cei mai de jos, la prostituata de pe stradă, la cerșetor, la vagabond, și s-a coborât chiar până la pământ cu ei. Iată viața Creștină. Așa ar trebui să fie, să-L reflectăm în felul acesta.

59 Oh, știu că oamenii spun, „Sunt—acele zile au trecut.” Nu au trecut.

60 Dacă Cristos rămâne încă Cristos, dacă Duhul Lui este încă Duhul Sfânt care era în El, dacă este în voi, El vă va face și pe voi să luați acea poziție.

61 Dar, astăzi, încercăm să credem că suntem diferiți. Cât de departe este de rugăciunea Lui, când s-a rugat, că, „Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că suntem ucenicii Lui, când avem dragoste unii pentru alții.”

62 Și în loc de asta, noi ne certăm unii cu alții. Ne disprețuim unii pe alții, pentru că nu suntem de acord în anumite privințe. Și ieșim și—și ne acuzăm unii pe alții, vedeți, unde. . . și încă pretindem că suntem Creștini. Cunos-c oameni care pretind că sunt umpluți cu Duhul Sfânt care se fac vinovați de astfel de lucruri, se duc și—și chiar spun lucruri rele despre alți Creștini. Când nu ar trebui să facă acele lucruri. Acum, frate, soră, când avem acel fel de duh, am putea la fel de bine să ne intre bine

în minte că nu suntem încă Creștini. Indiferent cât de mult mărturisim, ceea ce contează este ceea ce posedăm. Vedeți? Nu putem fi Creștini și să nu iubim toți oamenii. Putem fi diferiți cu oamenii.

⁶³ Dar, Isus nu a intervenit și nu a spus, „Ei bine, acum, aici, voi toți Fariseii, veți merge cu toții în iad. Și nu există nicio șansă pentru voi, din cauza *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*, pentru că sunteți Farisei.” Ci El s-a dus la ei, le-a slujit și i-a ajutat. A făcut tot ce a putut El să facă ca să-i ajute.

⁶⁴ Dar, astăzi, educația, și apartenența la o biserică și legăturile lumii au unit biserica în așa fel încât intelectualul a luat locul spiritualului.

⁶⁵ Nu puteți ajunge la Dumnezeu decât prin Duhul. Există o singură cale prin care un om poate veni la Dumnezeu, și anume prin Duhul Sfânt. Isus a spus, „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu îl atrage Tatăl mai întâi.” Asta este cât se poate de adevărat, Creștine.

⁶⁶ Vrem să luăm un carnetel, în această seară, în inima noastră, și să adăugăm aceste lucruri acum. Să ne gândim la asta.

⁶⁷ Oh, unii dintre noi pretind că dețin toată cunoștința. Îi avem pe aceia care spun, „Acum stai puțin!” Le place să fie „doctori” și „părinți sfinți,” și așa mai departe. Dar știind toate acestea, dacă ați avea toată cunoștința, nu v-ar fi de niciun folos decât dacă (ați fi) ați avea un Duh de dragoste în voi. Biblia spune, „Chiar dacă aș avea toată cunoștința, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”

⁶⁸ Și la ce ajută cunoștința noastră, când cineva spune, „Nu aș merge la o trezire ca asta, pentru că aceia nu sunt oameni educați. Eu—eu nu m-aș asocia cu ei?”

⁶⁹ Nu contează dacă cunosc sau nu ABC-darul, ei îl pot cunoaște pe Cristos. Cu siguranță, nu poți deveni niciodată prea umil. Fie ca Dumnezeu să țină întotdeauna acel Duh în mine. Nu contează cât—cât de umil, ce crede el, ce nu crede, ce crez, culoare, sau ce altceva ar avea, vreau să întind mâna și să-l ajut. Sigur. Vreau acel Duh în mine. Nu voi considera că sunt mai bun decât altcineva; aș putea să-mi scot pieptul și să spun, „Toți oamenii să se ridice când intru,” sau, „eu am cea mai mare campanie dintre toate.” Cine sunt eu, oricum, dacă nu lutul pe care l-a făcut Dumnezeu? Să mă smeresc, ca viața Lui să fie reflectată. Haideți, toți Creștinii, să simțim așa. Cunoștința nu ne duce nicăieri.

⁷⁰ De exemplu, dacă ar fi o colivie plină cu canari, și colivia ar fi de mărimea acestui tabernacol? Și un canar mic ar zbura în sus în colivie, și ar spune, „Domnilor, vreau să vă spun ceva. Întâmplarea face ca eu să fiu puțin superior vouă tuturor. Vedeți, sunt—sunt un canar care știe totul despre ființele umane. Oh, pot să explic totul. Am văzut-o pe doamna umblând prin casă.

I-am văzut pe copii jucându-se. Știu totul despre asta. Acum ascultați-mă cu toții.”

⁷¹ Și cam în momentul în care el își storcea creierașul, un student de la Universitatea Princeton iasă în față, cu rafinamentul gramaticii. Și începe să poarte o conversație cu acel canar mic, folosind cea mai înaltă gramatică posibilă, și vorbind cu acest canar mic. Îmi închipui că micuțul și-ar întoarce capul într-o parte. Ar asculta dintr-o parte în alta, dar nu ar ști nimic despre ce vorbește. Totuși, îl poate auzi. Totuși, îl poate vedea. Dar cât valorează cunoștința lui? Nimic. Pentru că, nu știe despre ce vorbește omul. De ce? Pentru că are un creier de canar. Nu are un creier uman. Înțelege doar cum înțeleg canarii.

⁷² Și așa este omul. Nu-mi pasă cât de intelectual ești. Noi încă avem creiere de canar, pentru că suntem doar ființe umane. Dumnezeu este cunoscut prin Duhul, și prin descoperirea Duhului Sfânt. Nu-L vom putea înțelege niciodată prin intermediul intelectualilor. Ai putea vorbi, și să intri și să ai adunări intelectuale și psihologie cât de mult ai vrea, și oamenii nu-L vor cunoaște niciodată pe Dumnezeu. Nu pot.

⁷³ Poți explica și spune că oamenii care plâng și întorc obrazul celălalt sunt doar de modă veche, dar acela este omul care îl reflectă pe Cristos în viața lui. Un om care este smerit, un om care va umbla cu Dumnezeu, va proceda ca Isus.

⁷⁴ Dar, vedeți, păsărica nu a putut înțelege, deși credea că putea. Pentru că, nu este făcută în acel fel. Intellectul ei nu se va compara cu intelectul acestui student deștept.

⁷⁵ Și nici intelectul nostru nu va fi niciodată la nivelul lui Dumnezeu. Cum poate mintea noastră mică și infinită, să se compare vreodată cu mintea finită; sau mintea finită a noastră să se compare vreodată cu mintea infinită a lui Dumnezeu? Acea minte infinită a lui Dumnezeu este atât de departe de intelectele umane încât nu ar fi posibil niciodată.

⁷⁶ Singura modalitatea prin care acea pasăre va ști vreodată despre ce vorbește omul, este prin a se supune și a accepta lucrul și să facă tot ce crede că omul vrea ca ea să facă.

⁷⁷ Singura modalitate prin care îl cunoaștem pe Dumnezeu, este să urmărim călăuzirea Duhului Sfânt. Este de modă veche. Acesta este programul lui Dumnezeu. A fost întotdeauna programul lui Dumnezeu. Va fi întotdeauna programul lui Dumnezeu. „Nu prin Putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul.” Iată unde vine.

⁷⁸ Longfellow a spus odată, „Calea spre succes este să afli o cauză nobilă despre care se vorbește, o cauză nobilă despre care se vorbește și apoi să o susții.” Sigur. Ceva despre care se vorbește, respins de—de știință, și, dacă este nobilă, atunci susține-o.

⁷⁹ Știți că în 1872, Asociația Medicală a Statelor Unite a dezaprobat căzile de baie? Au spus, „Sunt absolut neigienice.” Și au spus, „Vor răspândi boli.” Căzile de baie; în cele din urmă au ajuns la asta.

⁸⁰ Și această Evanghelie de modă veche despre care vorbim, spălată în Sângele Mielului! Poate părea de modă veche, dar vor trebui să vină la Aceasta, mai devreme sau mai târziu. Este o cauză demnă. Susțineți-o, cu tot ce aveți. Este o cale spălată cu Sânge care curăță un om; nu ieșind aici, bând și fumând, și unindu-se și numindu-se „Creștin” pentru că aparțin unei biserici. Este acel Duh Sfânt curat, nealterat într-o viață umană, care îl reflectă pe Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu.

⁸¹ De aceea oamenii astăzi resping Nașterea din nou. Oh, au ceea ce ei definesc Nașterea din nou, un mod de a da mâna cu pastorul, dar aceea nu este o Naștere. Motivul pentru care ei . . . Ei nu O vor accepta. De aceea merg să se înscrie la biserici, pentru că pot ajunge într-un fel intelectual.

⁸² Dumnezeu a spus, „Dacă un om nu se naște din nou, nici măcar nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Indiferent cât de intelectual ai fi, sau cât de bun Creștin pretinzi că ești, tu trebuie să te naști din nou.

⁸³ Spuneți voi, „Atunci, Frate Branham, va trebui să vin într-o mică misiune?” Nu asta înseamnă. Înseamnă că trebuie să primiți Nașterea din nou. Trebuie să vă nașteți din nou.

⁸⁴ Aceasta este o audiență mixtă, dar voi spune ceva. Ce este o naștere? Dacă o naștere are loc pe o saltea de paie, sau dacă are loc pe podea, sau într-un spital în care camerele sunt decorate cu mătase roz, este un haos, oricum ai lua-o. Exact.

⁸⁵ Și așa este și Nașterea din nou. Este un haos, oricum ați lua-O, dar produce Viață. Amin. Produce Viață. Ce fel de Viață? Viață de slujitor, să vă smeriți, să vă lepădați de voi înșivă. Iată felul de Viață. Oh, ei spun, „Dar i-am văzut plângând și strigând în jurul altarului și continuând.” Sigur. Au nașterea. Este un haos, indiferent unde mergeți. Vă puteți ridica, cu fața plină de lacrimi, și ochii roșii, și mâinile inflamate de la cât ați bătut în altar, dar este o Naștere. Vă face ceva. Vă face un slujitor. Vă scoate îngâmfare. Face chipul, modelând Viață nouă, făptură nouă. S-ar putea să fiți complet răvășiți, când vă ridicați, dar v-ați născut din nou. Indiferent unde vă aflați, creează o Viață nouă. Aduce un chip nou, de Viață. Face din voi un slujitor. Vreți să slujiți, atunci. Isus vrea să ne slujim unii altora, să iubim—să ne iubim unii pe alții. Și când ne slujim unii altora, îi slujim Lui.

⁸⁶ Acum, amintiți-vă, doar bolnavii necesită atenție, slujire. Doar cei bolnavi, cer atenție. Și când vedeți un predicator . . . Și să nu limitez asta doar la un predicator, dar aș putea limita asta la fiecare membru de biserică care dorește atenție, „Sunt cineva,” amintiți-vă doar, este o persoană bolnavă spiritual. Au

nevoie de atenție. Au nevoie de atenția Duhului lui Dumnezeu, să le dea ceva care să scoată din ei acea atitudine, și să-i vindece de egoismul lor și de ideile lor mari, și „eu mare și tu mic.” Duhul Sfânt ne face pe toți la fel.

⁸⁷ Prea multă boală spirituală, anemici! Știți ce este anemia? Este cineva care nu are sânge. Ei umblă în mod ciudat. Sunt amețiți, gata să cadă, tot timpul. Și asta este problema cu mulți dintre membri noștri de biserică astăzi. Sunt anemici. Au nevoie de o transfuzie de Sânge, de la Calvar, care să le dea Sânge bogat, regal, să-i facă să umble pe calea de modă veche a lui Dumnezeu, săpată de Duhul Sfânt. Care le va da ceva pentru care să trăiască, le va da o încredere care-i va face să umble după chipul Domnului lor.

⁸⁸ Pentru mine, dacă aș avea de ales, vreau să fiu așa cum a fost El. El a venit să fie un păstor, și a fost un păstor. Un păstor este cel care merge după oile lui.

⁸⁹ Tabloul renumit, nu cred că îl avem pe peretele nostru aici, dar am stat în camera mea și m-am uitat la acesta. Nu îmi amintesc numele pictorului în acest moment. Dar când el a pierdut acea oiță, neagră, și le lasă pe cele nouăzeci și nouă și se duce să o caute, ce face? Străbate pustiul. Se taie prin măracini. Trece prin pericole. Hoinărește toată noaptea. Până când, în cele din urmă, jos de tot pe coasta muntelui, agățându-se de o tufă mică, riscându-și propria viață, se întinde și o scoate pe micuță din starea ei decăzută și o ia înapoi la el.

⁹⁰ Și un alt pictor a pictat un tablou cu el aducând-o acasă. Acum, ar părea că păstorul și-ar băga doar brațul sub oaie, și ar începe să o ducă așa. Dar ați observat cum a prins duhul pensula pictorului? El nu a pus-o sub brațul lui. A pus-o pe umeri. Acum vreau să vedeți grija acestui păstor.

⁹¹ Acum, Isus, când El scotea draci, a spus că făcea asta cu degetul lui Dumnezeu. Acum, dacă un diavol vă deranjează, singurul lucru de care este nevoie, de la Dumnezeu, el e—el e atât—atât de nesemnificativ încât El folosește doar degetul Lui și îl aruncă la o parte.

Dar când o oaie vine acasă . . .

⁹² Unde este partea cea mai puternică a unui om? Pe umeri. Voi observați cum un bărbat, întotdeauna, umerii lui sunt cei mai mari? Unde poate duce cea mai mare sarcină? Pe umerii lui. Când este cel mai sigur? Când sarcina este pe umerii lui.

⁹³ Așa că ia oaia, o pune pe umeri, și se întoarce ușor cu ea. Toate puterile lui Dumnezeu, înfășurate în acea făptură mică, pierdută, aducând-o înapoi. Dar un drac, atât de ușor, îl alungă doar cu degetul Lui. El este un păstor.

⁹⁴ Un pastor trebuie să se depărteze, ca să găsească pe cel rătăcit. Și un pastor bun este un păstor. Sincer, cuvântul *pastor*

înseamnă „păstor.” Și uneori, în biserică, un—un cult mic sau o clică mică va lua naștere în biserică; o parte va merge într-o direcție, și o parte în cealaltă. Un adevărat, pastor bun va merge cu acea clică, (Ce să facă?) ca să-i aducă înapoi. Un pastor real, adevărat, ce face el? El însuși se va îndepărta (Ce să facă?) ca să-i aducă înapoi pe cei rătăciți. Ce face el? Reflectă chipul Păstorului cel bun, încercând să recâștige acel suflet. Deși, ei au deviat în vreun loc, frate, ca și cum ar fi sfâșiat lumea, peste noapte. Acel pastor va merge drept înainte, ca să-i corecteze, să-i recâștige înapoi pe această cale din nou. Acesta este un pastor bun. El reflectă chipul lui Isus.

⁹⁵ Frate, știu că se numește erezie. Se numește fanatism. Dar dacă aş avea o alegere de făcut, în această seară, alegerea mea ar fi să fiu ca El. Eu vreau, dacă vreau ceva în viața mea, este să reflect chipul Domnului Isus, viața mea.

⁹⁶ Mă duc, după mâine seară, după această nuntă, mă duc în pustietate. Intenționez să stau acolo, pentru că, în adâncul sufletului meu, simt că am nevoie de o umblare mai aproape cu Dumnezeu, față de cum sunt. Nu vreau doar să umblu. Încerc să umblu corect, înaintea Lui, dar eu—eu vreau o umblare mai apropiată cu El. În timp ce Tabernacolul Branham are o trezire, eu însumi vreau una. Nu vreau să fie doar în clădire. Vreau să fie în mine. Vreau o umblare mai apropiată. Vreau mai mult din Duhul Sfânt în mine, ca să-L reflect pe Cristos în mine. Vreau să fiu ca El. Știu că fiecare adevărat—Creștin adevărat vrea să fie ca El. Este dorința inimii mele, să fiu ca Isus. El. . . Păi, vreau ca El să fie al meu. . . vreau ca El să fie. . . El este exemplul a ceea ce vreau eu să fiu.

⁹⁷ Și, ascultați, va fi nevoie de Duhul Sfânt ca să facă asta. Este singurul lucru care o poate face. Nu mă interesează seminariile și ce are cineva să-mi spună. Nu sunt interesat de pupatul crucifixelor, sau să-l pun la inimă, sau să mă rog la morți. Mă interesează un singur lucru, și anume, mai mult din Duhul Sfânt să-l preia pe William Branham. Nu sunt interesat să ader la o biserică mai mare decât cea din care fac parte. Eu aparțin adevăratei Biserici a Dumnezeului celui viu, Întâii Născuți. M-am născut în Această. Și vreau mai mult din Duhul Sfânt în viața mea, ca să îl reflect pe Cristos, pe Care îl iubesc. Nu-mi pasă pe ce plan sau nivel trebuie să ajung ca să-l obțin. Nu-mi pasă dacă trebuie să merg *aici* sau să merg *acolo*, să fiu numit „fanatic, holy roller,” orice ar fi. Vreau ca viața Lui să fie reflectată mai mult. Nu mă interesează pe ce plan trebuie să ajung. Mă interesează Duhul Sfânt, așa ca să pot fi mai mult un slujitor așa cum a fost El. El a fost Slujitorul Domnului. Nu a venit să fie slujit, sau să I se slujească, nu a venit ca să I se slujească Lui. Ci, să slujească, El a luat locul unui slujitor.

⁹⁸ Și dacă Împăratul Cerului a putut face asta, și noi suntem măduarele Trupului Său, să fim cu toții la fel; să nu fim diferiți,

ci să ne smerim în Prezența Lui. Indiferent ce are lumea de spus, sau intelectualii, nu vă gândiți deloc la asta. Primiți doar mai mult din Duhul Sfânt, și să fiți ca Isus. Umili, blânzi, smeriți, luați-I locul, și El îl va lua pe al vostru la Judecată.

Să ne plecăm capetele doar o clipă.

⁹⁹ Voi vedea, în această seară, un grup de mâini în această clădire, a membrilor acestei biserici și a altor biserici? Când spun, „această biserică,” mă refer doar la... Există o singură Biserică, și anume Biserica Celor Născuți din nou, Biserica Celor Întâi născuți, Biserica lui Isus Cristos, care nu s-a născut din lume, ci s-a născut din Duhul lui Dumnezeu. Voi putea vedea o grămadă de mâini ridicându-se, și spunând, „Dumnezeule, fă-mă ca Isus. Modelează-mă, O Doamne. Spală-mă, O Dumnezeule”? Dumnezeu să vă binecuvânteze inimile. „Spală-mă și voi fi mai alb ca zăpada.”

¹⁰⁰ „Doamne, sunt mici hopuri și momente dificile în viața mea. Am stat și l-am ascultat pe Fratele Parnell, și pe Fratele—Fratele Neville și pe alți slujitori minunați, și pe Fratele Collins și pe mulți dintre acei frați care predică. Am ascultat. Dar, Doamne, în această seară, am ajuns la această concluzie: Ce îmi transmit ei mie? Ce încearcă ei să îmi spună? Văd că ei încearcă să mă facă să fiu ca Isus. Și nu am cum să fac asta. Eu—eu sunt un leopard. Am pete, și, dacă le ling, le fac doar mai albe. Devin și mai evidente pentru lume. Doamne, fă-mă să mă pierd. Nu-mi pasă ce fel de haos poate părea, pentru lume. Vreau să mă nasc din nou, din Duhul lui Dumnezeu. Și vreau ca Tu, Doamne, să mă umpli, în această seară, cu Duhul Tău Sfânt. Spală-mă. Sfințește-mă. Ia Sângele lui Isus, sfințește-mă, curăță-mă. Și umple-mă, până când mă pierd, și găsesc asta, Doamne, în Tine.”

¹⁰¹ O Doamne Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, Care l-ai readus din morți pe Domnul Isus, L-ai readus prin Duhul de însuflețire al Dumnezeului Etern, ai ridicat acel trup în care ai locuit, și l-ai înălțat la Tronul Cerului.

¹⁰² El a venit la cei mai de jos care existau pe pământ, prostituata, și a devenit cel mai de jos slujitor, s-a dus în cea mai de jos cetate, a avut de-a face cu oamenii cei mai de jos, a primit cel mai josnic nume, și a devenit cel mai sărac dintre săraci. Chiar și comparativ cu natura, „Păsările au cuiburi, și vulpile au vizuini, dar Fiul omului n-are unde-Și odihni capul.”

¹⁰³ Și, totuși, acel Duh însuflețitor Care a onorat acel Slujitor adevărat care S-a făcut un slujitor, ca noi să putem avea un exemplu de urmat, L-a înviat din gropile iadului, băgat prin mormânt. Și a scos acel trup, și l-a așezat în Cerurile cerurilor, până când a fost înălțat atât de sus încât El trebuie să privească în jos ca să vadă cerurile. Și I-a dat un Nume mai presus de orice nume care există, atât în ceruri cât și pe pământ.

¹⁰⁴ Doamne, fie ca noi să primim Duhul Lui, în seara aceasta. Fie ca aceasta să fie dorința fiecărei inimi de aici. Ai văzut mâinile care s-au ridicat, Doamne, nu ca să rostească crezuri, sau nu ca să aderăm la biserici, sau—sau să ne certăm pe seama *acestor* lucruri, sau *altele*, ci să fim umili în inimile noastre, să fim făcuți asemenea chipului lui Dumnezeu. Fie ca acest lucru să fie făcut de Duhul Sfânt, Doamne. Fie ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să ne facă. Nu prin concepția intelectualului, că, „Ar trebui să fim, și ne vom comporta ca atare,” dar, acela este fiul înfiat. Dar, Doamne, fie ca acest lucru să se întâmple cu adevărat prin Duhul Sfânt, și o Naștere din nou care ne transformă, prin înnoirea . . . duhului nostru, ca să ne facă ca El.

¹⁰⁵ Ascultă-mi rugăciunea, Doamne. E slabă. Știu, Doamne, este slabă. Nu mă rog doar pentru cei care și-au ridicat mâinile, ci și pentru mâinile mele care s-au ridicat. Fă-mă ca El. Dumnezeule, indiferent ce trebuie Tu să-mi faci, pe ce planuri trebuie să vin, fă-mă ca El. Vreau să fiu ca Isus, în inima mea. Îngăduie acest lucru, Doamne. Și nu doar pe mine, ci fă-i pe toți de aici, în această seară, așa. Îngăduie, Tată, pentru că cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹⁰⁶ Apartenența la biserică este în regulă. Nu am nimic împotriva la asta sau a vreunui lucru de genul acesta. Dar, frate, să fii un Creștin, înseamnă să fii asemenea chipului lui Cristos. Vrem să fim chipuri vii; nu să purtăm un chip, ci să fim un chip al Domnului Isus.

¹⁰⁷ Este o cântare mică pe care aș vrea să mă ajutați să o cânt chiar acum. Eu nu știu. Nu o pot cânta, dar sunt sigur că voi toți puteți. Ajutați-mă. *Să Fiu Ca Isus*. Câți ați auzit-o vreodată? Știu că toți vrem să fim așa, așa că haideți să o cântăm Lui.

¹⁰⁸ Sunt conștient că marele Duh Sfânt este aici. Nu v-ați putea ascunde. David a spus, „Dacă mă voi culca în locuința morților, El va fi și acolo.” Și El va fi peste tot. Așadar, El este chiar aici, în această seară. El cunoaște fiecare mișcare, fiecare acțiune, tot ce facem, fiecare privire, fiecare gând. El știe totul despre asta. Nu credeți?

Deci să fiu ca Isus, să fiu ca Isus,
Pe pământ doresc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă
Cer doar să fiu ca El.

¹⁰⁹ Nu vă place? Ascultați asta acum:

Din ieslea Betleemului a venit un Străin,
Pe pământ doresc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă
Cer doar să fiu ca El.

¹¹⁰ Știți ce-mi trece prin minte chiar acum? Ieri, am luat registrul vechi al bisericii. A fost. . . Nu l-am văzut. Ei bine, sincer, este de prima dată când m-am uitat în el. A trebuit să-l folosesc când a fost fondată biserica la început. Și acolo era numele Fratelui Seward, și era Fratele George DeArk, și Fratele Weber, toate acele nume scrise acolo. Am văzut trecute, orele de școală Duminicală. Am văzut oferta noastră totală, de cinci clase, a fost un dolar și șaizeci de cenți, pentru acest tabernacol, cu sute de oameni prezenți aici; un dolar și șaizeci de cenți. Vedeți? Apoi m-am uitat la graficul pentru astăzi. M-am gândit, „Câți s-au dus!” L-am văzut pe Fratele Frank Broy acolo, vai. Este socrul meu. I-am văzut pe toți acei veterani, D-na. Weber. Toți acei veterani, toți au urcat pe scară, s-au dus Sus. Sunt toți duși. Îmi amintesc când stăteam odată aici. Și m-am gândit, „Doamne Dumnezeule, biserica noastră poate arăta puțin mai bine, și așteptăm să zidim una, dar, Doamne, ne iubești Tu mai mult acum decât ne iubeai atunci?” Nu, nu cred că El ne iubește mai mult.

¹¹¹ Când ne ridicam și cântam, „Doresc doar să fiu ca El, de-a lungul călătoriei vieții.” Îl pot vedea pe micuțul George cu gulerul lui deschis așa, și transpirația se scurgea de pe el, înfășurându-și batista printre degete. Eu pot vedea acele fețe dragi, bătrâne și sfințite acolo în spate, plângând, cu mâinile sus.

¹¹² Predicatorii intrau în clădire și spuneau, „Hei, băiete! Cum faci ca oamenii să fie cu toții într-un gând în felul acesta?”

¹¹³ Am spus, „Nu am nicio legătură cu asta. Ei au fost formați și transformați după chipul lui Dumnezeu, jos pe o bancă veche de rumeguș, acolo jos pe undeva, unde l-au găsit pe Cristos în inima lor.”

¹¹⁴ Ce savoare dulce mirositoare, acele rugăciuni, în timp ce se înălțau, constant, toată noaptea. Uneori intram, și mergeam acasă unii la alții, și ne întorceam acasă la crăpatul zilei; ne rugam toată noaptea. Nu mai găsim acea sinceritate. Se pare că a dispărut cu totul. Ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat? Să ne întoarcem la prima dragoste pe care o aveam.

Și doar să fiu ca Isus, să fiu ca Isus,
Pe pământ doresc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă
Cer doar să fiu ca El.

¹¹⁵ Ați vrea cu adevărat? Să-l cântăm cu mâinile sus.

Doar să fiu ca Isus, să fiu ca Isus, (Asemenea
chipului Lui!)
Pe. . .

Iubiți-vă unii pe alții.

. . . să fiu ca. . .

Suntem mădulare ale Trupului Său. Trebuie să fim ca El.

De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă
Cer doar să fiu ca El.

116 Vreți asta cu adevărat? Spuneți, „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Acum nu este acesta un duh dulce? Aș prefera să-L am mai mult decât orice altceva din lume. Eu... Puteți lua tot restul lumii, și fanteziile ei, toți intelectualii voștri, toți doctorii voștri, rabinii, episcopii și sfinții părinți. Dați-mi-L pe Isus. Exact. Doar lăsați-mă să-L am, în acel fel de modă veche. Îl simt adânc în inima mea, și îmi urmăresc viața, și văd că dorințele mele sunt să-L slujesc, smerit, blând și supus. De asta avem nevoie, prieteni. Este o re-... Acesta este Isus. Acesta este Isus din Biblie. Nu un Isus al intelectului, ci un Isus al sufletului. El este aici, în această seară.

117 Câți sunt bolnavi și în nevoie? Ridicați mâinile, cei care aveți nevoie de Cristos. Sunteți bolnavi și vreți să se facă rugăciune pentru voi? Ridicați mâinile, sus, ca să vă pot vedea cine sunteți.

118 Ei bine, câți au o dorință în inima lor, să se roage pentru altcineva care este bolnav? Să vă văd mâinile ridicate. Bine. Sunt destul de multe.

Câți credeți că Isus încă este același?

119 Nu am dat cartonașe de rugăciune. Eu nu... Nu sunt cartonașe de rugăciune, nu-i așa? Nu cred că au fost distribuite.

120 Credeți că Isus Mântuitorul nostru poate veni la noi, în această seară? Și dacă cântăm, și eu vorbesc despre a reflecta chipul Lui, ce ar face El dacă ar fi aici? Credeți că ar face așa cum a făcut în Ioan 4, unde a văzut femeia la fântână, și i-a spus, știa ce era pe inima ei, și i-a explicat, și i-a spus? Și ea a recunoscut că El era Mesia. Credeți asta? Credeți că același Isus care—care este Marele Preot... [Spațiu gol pe bandă—Ed.]... mâna lui Dumnezeu. Credeți că același Isus, în această seară, care mergând într-o zi...

121 Și nu era niciun rând de rugăciune, dar era o femeie mică care avea o scurgere de sânge. S-a împins prin mulțime până când I-a atins haina, s-a întors și s-a așezat. Și Isus s-a întors și a spus, „Cine M-a atins?” Credeți că Isus este același Isus și astăzi? Și dorința ei, în inima ei! Vedeti, ea era speriată. S-a întors și s-a așezat. A așteptat. Și Isus a spus, „Cine M-a atins?”

122 Și... Petru, apostolul, L-a mustrat, și a spus, „Doamne, păi, toată lumea se atinge de Tine!”

123 El a spus, „Da. Dar aceasta a fost o atingere diferită. O putere a ieșit din Mine. Eu—Eu am simțit-o.” Și El s-a uitat peste tot, printre mulțime, până când a văzut-o pe acea femeie mică. Și El i-a spus că avea o scurgere de sânge și că credința ei o vindecase.

¹²⁴ Este acesta cu adevărat Isus? Am . . . Am putea să ne smerim, în această seară, și să devenim transformați prin reînnoirea duhului nostru, prin Duhul Sfânt, ca să ne putem preda buzele, ochii, credința voastră și credința mea, ca El să poată veni în audiență și să se miște în voi și să se miște în mine, să împlinească Cuvântul Lui, căci El este Marele Preot al mărturisirii noastre? El stă la dreapta lui Dumnezeu, ca să mijlocească pe baza mărturisirii noastre. El este, de asemenea, un Mare Preot care poate fi atins la fel cum a fost El atins atunci când a fost aici pe pământ, prin resimțirea slăbiciunilor noastre. Credeți asta? [„Amin.”] Același Isus.

¹²⁵ Câți de aici aveți o nevoie pentru voi sau pentru altcineva, unii dintre voi pe care nu vă cunosc, cineva care știți că nu vă cunosc situația? Voi spune așa. Nu știu nimic despre voi sau despre cererea voastră. Dar credeți că Isus este aici ca să Se conformeze, să ni Se facă de văzut, să lucreze în noi în același fel cum El a făcut când era în Isus Cristos. Credeți asta? Ridicați mâinile, oricare dintre voi care știți că nu vă cunosc acum. Vedeți? Nu vă cunosc.

¹²⁶ Ei bine, să vedem. Unde ne putem concentra, prima dată? Acum fiți reverențioși. Dacă El va face acest lucru, Îl veți crede, cu toată inima? Vedeți? Simt doar . . . Aveam de gând să vă chem aici sus și să pun mâinile peste voi. Nu cred că voi face asta. Cred că Isus este aici.

¹²⁷ Noi, nu să—nu să purtăm un chip al Lui, ci să fim un chip al Lui. Acesta este Isus pe care-L vrem. Nu-i așa? Să fim un chip! Bine.

¹²⁸ Acum, Doamne Dumnezeule, iată o afirmație măreață. Dar acesta ești Tu, Doamne, Cel care ai făcut făgăduința. Acum noi trebuie să mergem mai departe. Acum trebuie făcut ceva, deși nici măcar nu suntem o denominațiune. Suntem doar un grup mic, smerit, sărac de oameni depășiți, care, mulți dintre noi ar fi dați afară din bisericile mari, intelectuale. Dacă am merge, nu ne-am putea îmbrăca ca ei. Și apoi, un alt lucru, dacă ne-am ridica, și Duhul ne-ar binecuvânta și am spune, „Amin,” așa cum spune Scriptura, am fi dați afară, imediat. Și mulți nu ar fi primiți: unii dintre ei, din cauza culorii lor; alții dintre ei, din cauza crezului lor; unii dintre ei, pentru că ei Te iubesc atât de mult. Și ei—ei au primit Duhul. Ei sunt morți față de lucrurile lumii, și s-au născut din nou. Dar au primit Viață nouă, Viață de slujitor.

¹²⁹ Dar noi ne-am adunat aici, Doamne, sub acest acoperiș mic pe care Tu ni l-ai dat, pe care-l apreciem. Acum, Doamne, fă să se știe că Tu ești Cristos, același, și că acest Mare despre care vorbim, El este prezent acum să facă cunoscut și să facă exact așa cum a făcut când El a fost aici pe pământ. Îngăduie, Tată,

ca ei să poată vedea și crede. Pentru că cer în Numele lui Isus. Amin.

¹³⁰ Credeți că, ceea ce cereți, primiți? Ce este credința? Credința este adevăr. Credința este ceva despre care tu știi sigur. Credința nu este ceva ce presupui. Credința este ceea ce tu știi, vezi, ceva care îți intră în suflet.

¹³¹ Aș vrea ca cei ce nu mă cunosc, și eu nu vă cunosc, și încă aveți o cerere sau dorință, dacă ați vrea să ridicați mâinile din nou. Vreau doar să am o—o idee generală, fiecare persoană de aici pe care nu o cunosc. Bine. Sunt peste tot. Nu-mi place să vorbesc cu oamenii pe care îi cunosc, pentru că unii ar spune, „El îi cunoaște.” Dar sunt multe mâini care s-au ridicat, pe care nu-i cunosc. Acum, dacă Domnul Isus va îngădui acest lucru, veți crede restul dintre voi din toată inima, și veți accepta vindecarea voastră și orice ar putea fi?

¹³² Vă rog, haideți—haideți doar, în inimile noastre, să ne rugăm, „Isuse, îndepărtează toată îndoiala.” Păi, Isus nu se poate îndoii. Dacă suntem după chipul Lui, noi credem. El a crezut în Dumnezeu. El a venit să facă voia lui Dumnezeu. Nu-L interesa ce spunea omul, sau ce spunea oricine altcineva. El a venit să facă un singur lucru: să fie un slujitor al Tatălui Său. Și Tatăl Lui a locuit în El. Noi venim să fim slujitorii lui Dumnezeu. Duhul Sfânt locuiește în noi. Vrem să-I slujim.

¹³³ Mă voi concentra asupra unei femei, o—o femeie de culoare care stă chiar aici în spate. Cred că ea a ridicat mâinile, că nu o cunosc. Fiind că—că. . . Ei bine, sunt două acolo. Bine. Niciuna dintre voi doamnelor nu mă cunoașteți, nici eu nu vă cunosc? Dacă așa este, ridicați mâinile, că nu vă cunosc. Ridicați mâinile. Bine. Bine. Suntem străini unul pentru celălalt. În Scriptură, s-a vorbit. . . Motivul pentru care am observat, este că voi sunteți. . . Sunteți persoane de culoare. Vedeti?

¹³⁴ A fost o femeie, odată, în Biblie, capitolul 4 din Sfântul Ioan. Isus a ajuns la fântână, și acolo era o femeie Samaritană. Era o—o femeie de altă rasă. Și Isus i-a vorbit, doar câteva momente, până când a aflat care era necazul ei, și i-a spus care era necazul ei. Și când i-a spus necazul, ea a spus, „Doamne, văd că ești Profet. Acum, știm, când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri.” Dar ei nu înțelegeau cine era El. „Păi,” ea I-a spus „cine ești Tu?”

Și Isus a spus, „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

¹³⁵ Ea s-a întors în cetate, de unde venise, și a spus, „Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut, mi-a spus ce este greșit. Nu cumva este acesta Mesia?”

¹³⁶ Ați citit vreodată asta, femeilor? Sigur. Sfântul Ioan, capitolul 4. Ei bine, dacă. . . Isus este același ieri, azi și în veci. Și voi stați în picioare la douăzeci de metri de mine, sau stați jos, adică. Credeți că același Isus, care vorbește între noi, ar putea să-

mi descopere ceea ce vrei, de aici? Dacă v-am spus Adevărul, că această Biblie este adevărată, El poate face acest lucru, nu poate El? Dacă El îl va face, veți crede?

¹³⁷ Femeia din capăt, se uită la mine, în *această* direcție, ea suferă de o problemă de spate de care vrea să fie vindecată. Este exact așa. Dacă este adevărat, ridică mâna, doamna din capăt. Iată.

¹³⁸ Acum cum este cu tine, doamnă? Crezi și tu? Cred că ai spus că și tu ești o străină pentru mine, lângă ea. Ai o problemă la cap. Și ai și o boală de piele. Dacă este adevărat, ridică mâna.

¹³⁹ Acum, duceți-vă acasă. Amândouă puteți fi sănătoase. Credința voastră v-a vindecat.

¹⁴⁰ Credeți că Isus este aici, în această seară? Cum este cu unii dintre voi, restul din clădire? În alte părți, credeți.

¹⁴¹ Iată o femeie care stă aici și se roagă. Ea este o luptătoare. O cunosc, dar eu nu pot împiedica Lumina să plutească asupra ei. Este domnișoara Bruce. Acum, domnișoară Bruce, nu știu nimic despre ce este în neregulă cu tine. Ai fost vindecată, de un cancer, odată. Dar chiar acolo la acea ușă, de prima dată când am vândut. . . am spus. . . te-am văzut stând în acea ușă, Duhul Sfânt mi-a spus ceva ce nu știa nimeni în afară de tine și de doctor. Așa este. Nu-i așa? Crezi că El îmi poate spune ce este în neregulă acum? Te cunosc, dar eu—eu nu știu care este necazul tău. Nu am idee. Pentru că, ești vindecată de cancer. Dar eu nu pot să împiedic acea Lumină să plutească asupra ta. Vezi? Este chiar acolo.

¹⁴² Acum, văd pe altcineva apărând. Nu este pentru tine. Este pentru cineva care are cancer. Exact așa este. Și apoi văd o femeie, sau ceva. Este o păcătoasă, sau ceva, are patima de a bea, sau ceva. Și ai două batiste la tine, ca eu să-mi pun mâinile peste ele, pentru a lor—pentru eliberarea lor. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Exact așa este. Acum judecă tu. Este așa? Dacă este așa, ridică mâna.

¹⁴³ Cineva în spate *aici*, pe care nu-l cunosc, ridică mâna, cineva pe care nu-l cunosc. Aici, este. . . Ce este? Ridicați mâinile din nou, chiar acolo în colț. Sunt patru sau cinci femei care stau acolo. Credeți că sunt slujitorul Lui? Credeți că ceea ce vedeți este operat de Duhul lui Dumnezeu? Credeți? Dacă puteți crede.

¹⁴⁴ Femeia care stă jos, se uită cu mine, cu o pălărie mică, cu ochelari și cercei care par albi. Da. Nu este pentru tine. Este pentru altcineva, și este într-o stare gravă. Este o hemoragie internă. Se află într-un spital. Acel spital este New Albany. Este adevărul. AȘA VORBEȘTE DUHUL SFÂNT.

¹⁴⁵ Femeia tânără, ți-ai ridicat mâna? Femeia, din *această* parte, care se uită la mine în direcția aceasta, mă crezi? Ai o dorință în inimă. Crezi că Dumnezeu mi-ar putea descoperi asta? Bine. Și

tu te rogi pentru altcineva. Este cineva care are cataractă la ochi. Se teme că va orbi. Este adevărat. Acum, dacă vei crede pentru ea, nu va orbi dacă vei crede.

¹⁴⁶ Femeia chiar din spate, la capătul acela, în spatele femeii care a ridicat mâna. Tu ai o afecțiune nervoasă. Așa este. Nervozitatea ta este în gât. Așa este. Este adevărat? Atunci ridică mâinile dacă aceste lucruri sunt așa. Cu voi femeile de acolo, vorbesc. Bine.

¹⁴⁷ Care era următoarea femeie acolo? Ai ridicat și tu mâna, soră, acolo? Ridică mâna, cea în vârstă. . . Bine. Tu ai reumatism pentru care vrei să ne rugăm. Este adevărat. Nu-i așa? Ridică mâna. Crezi?

¹⁴⁸ Cineva—cineva în spatele bisericii, credeți, aveți credință.

¹⁴⁹ Văd o femeie care se uită direct la mine, se uită printre două femei chiar aici. Și-a dus degetul la gură. Va fi supusă unei operații, de apendicită. Exact așa este. Dacă este adevărat, ridică mâna, doamnă. Iată-o.

¹⁵⁰ Credeți? Ce este? Este Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Credeți cu toată inima?

Acum, doar un minut, soră.

Să fiu ca Isus, să fiu ca Isus,
Pe pământ doresc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă
Cer doar să fiu ca El.

¹⁵¹ Acum vedeți amorțeala bisericii din această zi. Ce s-ar fi întâmplat în zilele Domnului Isus, când a avut loc? Acea femeie, atât de emoționată, a lăsat acel vas de apă, și s-a dus în cetate. A spus, „Mesia este aici!” Dar, astăzi, da, nu v-ați agitat destul, la altar încă, să primiți Nașterea din nou. Este ceva greșit pe undeva. Asta ar trimite Duhul Sfânt prin acest loc de aici, ar declanșa o trezire, reflectarea lui Isus Cristos, chipul Său modelat aici, mișcându-se printre oameni, să facă acest lucru. Ce se întâmplă? Lipsește ceva. Avem nevoie de o trezire.

¹⁵² Câți alții sunt bolnavi? Ridicați mâinile, care sunteți bolnavi și în nevoie.

¹⁵³ Puneți-vă mâinile unii peste alții. Să ne rugăm. Chiar repede acum, puneți-vă mâinile unii peste alții, fiți pregătiți să vă primiți vindecarea. Dacă veți crede cu toată inima, puteți fi vindecați chiar acum.

¹⁵⁴ Am fost uimit. Am vorbit despre o femeie, o naștere. Niciodată, în viața mea, din câte știu, nu am avut o femeie care să fi venit la platformă, dorind un copilăș. . . Ce se întâmplă? Dacă aș putea s-o văd, și să văd asta întâmplându-se, dorința ei arzătoare pentru lucrul corect, i-aș spune, „Doamnă, îți dorești un copil.”

Ea, „Da, Frate Branham.”

¹⁵⁵ Cunosc o femeie, de patruzeci și nouă de ani, care are acum un băiețel. Toată viața ei, a trăit cu acest bărbat, ei bine, de când avea vreo șaisprezece ani. Ea are patruzeci și nouă de ani, iar el are cincizeci și ceva. Imediat ce am spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Așa este, vei avea acest copilăș.” Ea s-a dus acasă și a cumpărat haine pentru copil. Trei ani mai târziu, la vârsta de cincizeci și doi de ani, a născut băiețelul pe care și-l dorea mult. De ce? Când a auzit asta rostit, a știut că trebuia să se întâmple. Ce a făcut asta? I-a dat atitudinea corectă. Dacă aceste . . . Duhul Sfânt este atât de bun să vină să spună aceste lucruri oamenilor. Dacă va . . . Dacă veți avea atitudinea corectă acum, vindecarea este completă.

¹⁵⁶ O Doamne, Tu ești Dumnezeu, și Tu ești Dumnezeu pentru totdeauna. Și noi suntem—noi suntem atât de fericiți să știm că Tu ai făgăduit că vei avea o rămășiță când vei veni pe pământ. Indiferent de ce vine și pleacă, vor fi oameni care vor fi pregătiți. Știm că este o zeciuială pe care omul o dă lui Dumnezeu. Și este o zeciuială printre oameni. Probabil, poate am zice, o zecime, din toată recolta lumii de-a lungul veacurilor, va fi acea Aleasă care a fost chemată.

¹⁵⁷ O Tată, ne rugăm, în timp ce ne străduim aici, cu toții împreună, căutând prin oraș, încercând să aducem păcătoși, încercând să facem ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu. Mergem în oraș, observăm indiferența. O vedem. Și ca Lot, în Sodoma, ne întristează inimile zilnic, să vedem femeile fumând țigări și—și pretinzând că sunt Creștine, și bând, și chefulind, și purtând haine imorale. Și—și bărbați poftind. Și, oh, păcatul Sodomei! Inimile noastre sunt îndurerate, Doamne.

¹⁵⁸ Oh, nu e de mirare că credința este în declin, când oamenii sunt așa, căroră le lipsește Sângele lui Isus. Acesta le-ar sfinți sufletele și i-ar înflăcăra pentru Dumnezeu, și totuși nu îl primesc. Și micile misiuni la colțuri, de a bate tamburinele și tobele, sunt în colțurile lor, și râd de noi că îi aducem pe sfinții Dumnezeului celui viu.

¹⁵⁹ Oh, cât Ți mulțumim, Tată, pentru un plan, pe undeva, de a propovădui Evanghelia, care îi va ajuta pe oameni. Îngăduie, Doamne, chiar acum în timp ce ne rugăm, și știm că marele Tău Duh Sfânt și Îngerii sunt—sunt în pozițiile lor aici, în această biserică.

Dumnezeule iartă fiecare păcat.

¹⁶⁰ Oamenii sunt bolnavi aici, în această seară. Sunt mulți dintre ei. Ai demonstrat că ești aici, Doamne, prin slujitorii Tăi. Mulți dintre ei acolo afară care se întindeau, chemau și trăgeau. Și, Doamne, Tu știi că—că Tu ești Singurul Care ar putea permite să se facă acest lucru. Tu ești Dumnezeu, și singurul Dumnezeu, și Tu îl faci chiar cu scopul pentru care ai făgăduit că îl vei face.

Și acesta este ultimul semn pentru biserică, așa cum ai spus Tu. Timpul sfârșitului este aici.

¹⁶¹ Atunci Tu ai pus această întrebare, „Voi găsi Eu credință când voi veni pe pământ?” Nu ai întrebat, „Voi găsi membri de biserică? Voi găsi crezuri? Voi găsi sinceritate?” Ai spus, „Voi găsi credință când voi veni pe pământ?”

¹⁶² Doamne, fie ca acești oameni bolnavi să-și elibereze credința, să se îndepărteze de tulburări, îndoieli și temeri. Fie ca credința lor să fie eliberată chiar acum. Și dacă ei își eliberează credința, boala va trebui să-i lase liberi, diavolul le va da drumul, și vor fi eliberați prin Puterea Dumnezeului Atotputernic. Fie ca Duhul Sfânt să dea un imbold fiecărei inimi, să boteze fiecare suflet, și să vindece fiecare trup care este în Prezența Divină. Îngăduie acest lucru, Doamne.

¹⁶³ Pentru aceasta cer, ca diavolul să părăsească fiecare persoană pe care o chinuie aici, în această seară. În Numele lui Isus Cristos, Satan, desprinde-te de acești oameni. Ca slujitor al lui Dumnezeu, strig în numele lor, cerând milă pentru ei. Amin.

¹⁶⁴ Câți credeți din toată inima acum, cu tot ce este în voi, că Isus Cristos Se reflectă pe pământ astăzi printre poporul Său? Îl iubiți?

¹⁶⁵ Atunci haideți să cântăm împreună această cântare veche, *Îl iubesc*. „Îl iubesc că-ntâi El m-a iubit.” Toți împreună, în timp ce ne ridicăm acum. Cu toții acum, toți împreună. Câți o știți? Ridicați mâinile. *Îl iubesc*. Să ne închinăm Lui acum.

¹⁶⁶ Toți bolnavii, toți suferinzii, ridicați-vă în picioare acum, primiți-vă vindecarea. Cred, și din toată inima mea. Dacă veți da drumul credinței voastre, chiar acum! Cristosul lui Dumnezeu, Care este prezent, este să . . . Ce face El? Făcându-ne chipul Lui. Vedeți? Duhul Lui aici, Se reflectă direct către voi.

¹⁶⁷ Acum, știți că nu sunt eu. Nu-i cunosc pe acei oameni, oricine ar fi ei, care au ridicat mâinile. Ei au ridicat mâinile, că nu mă cunosc. Și eu am ridicat mâinile că nu-i cunosc. Dar Dumnezeu îi cunoaște. Ce este?

¹⁶⁸ Este Cristos reflectându-Se. Este credința voastră să credeți. Este credința mea într-o slujbă, pe care El mi-a confirmat-o printr-un Înger; a Cărui fotografie o vedeți, care este expusă în sălile de artă a religiei, și unde mai este peste tot în lume, este cunoscută, Stâlpul de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel.

¹⁶⁹ Când S-a făcut trup, a fost într-o formă numită Fiul lui Dumnezeu. A spus, „Am venit de la Dumnezeu și M-am dus la Dumnezeu, Mă întorc la Dumnezeu.”

¹⁷⁰ După moartea, îngroparea și învierea Lui, Pavel L-a întâlnit, pe drumul spre Damasc, sub forma unui Stâlp de Foc, într-o Lumină care i-a orbit ochii. Pavel a spus, „Cine ești Tu, Doamne?”

¹⁷¹ El a spus „Eu sunt Isus. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”

¹⁷² Isus a spus, „Peste puțină vreme, lumea,” cosmos, ordinea lumii, membri bisericii, și așa mai departe, „nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea. Pentru că Eu,” pronume personal, „Eu, același Isus, voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii. Și lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi. Mai multe decât acestea veți face, pentru că Eu mă duc la Tatăl.” Amin. Oh, vai!

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și a răscumpărat mântuirea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹⁷³ Oh, în timp ce cântăm din nou, vreau ca Metodistii, și Bapțiștii, și Penticostalii, și Nazarinienii, și Pelerinii Sfințeniei, biserica lui Dumnezeu, toți, voi toți împreună, vreau să dați mâna cu cineva din fața voastră, și din spatele vostru, și de lângă voi, în timp ce facem asta acum. Toți împreună.

Eu... (Dumnezeu să te binecuvânteze, frate,
pastor)... Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și a răscumpărat mântuirea mea
La Calvar...

¹⁷⁴ Acum aceasta este ordinea învierii, „Noi cei vii care vom rămâne nu o vom lua înaintea celor care sunt morți, căci trâmbița lui Dumnezeu va suna și cei morți în Cristos vor învia întâi. Noi cei vii care vom rămâne, vom fi răpiți împreună cu ei, ne vom întâlni unii cu alții înainte să-l întâlnim pe El. Ne vom întâlni unii cu alții înainte să ne întâlnim cu El, vom fi răpiți împreună cu El, cu ei, să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh, toți împreună.”

¹⁷⁵ Acum ne-am întâlnit, am dat mâna unii cu alții, acum haideți să-L salutăm pe El.

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și a răscumpărat mântuirea mea
Pe lemnul Calvarului...

Încetinește.

¹⁷⁶ O tânără a ieșit chiar din rând, a venit și a îngenunchiat la altar, suspinând și plângând. Ar mai fi alții aici care simt aceeași convingere și ar vrea să îngenuncheze cu ea? Ne-am bucura dacă ați veni chiar aici și să ocupați un loc. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Ar mai vrea cineva să vină? Bine.

Eu...

Modelează-mă, Doamne, și fă-mă.

...Eu...

Duceți-vă la casa Olarului. Mai vine cineva să ocupe un loc?

Că-ntâi El m-a iubit
Și a răscumpărat mântuirea mea
Pe lemnul Calvarului.

Oh, nu este El minunat?

¹⁷⁷ Binecuvântate Domn, Tu o cunoști pe această tânără femeie. Eu nu o cunosc. Dar ceva ciudat a atins-o acum câteva momente, căci a venit din acea audiență, fără nicio stăruire. Tu ai fost, Doamne. Ea a îngenunchiat aici la altar, în timp ce cei dragi sunt aproape, cu brațele în jurul ei. Cerând milă, și îndrumare și tărie spirituală, pentru ea. Așa să fie, Doamne. Este scris, acum așa să se facă, căci, „Tu nu vei lipsi de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană înaintea Ta. Făgăduințele Tale sunt da și amin, pentru toți cei care Te vor iubi și Te vor urma.”

¹⁷⁸ Fie ca femeia tânără să știe acest lucru, categoric, în această seară, că nu există nimic în Ceruri, care să fie făgăduit în Cuvântul lui Dumnezeu, și care Dumnezeu să nu fie mai mult decât voitor să reverse direct în inima ei chiar în acest moment. Fă să-i fie dată o parte atât de satisfăcătoare, în timp ce a îngenunchiat prosternată la altar. Fie ca Duhul Sfânt să-i dea acele lucruri care sunt dorite în inima ei. Îngăduie, Doamne, pentru că cerem acest lucru în Numele lui Isus.

... Că-ntâi El m-a iubit
Și a răscumpărat mântuirea mea
La...

(...?...)

¹⁷⁹ Dragă Dumnezeu, fie ca dorința acestei femei să i se împlinească, pentru persoana iubită pe care a iubit-o atât de mult. Fie ca marele Duh Sfânt să facă lucrarea, pe care doar El o poate face în acest moment. Îți încredințăm totul Ție; ne rugăm ca... Bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața. David a spus așa. „Pentru că bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața pentru mine, buzele mele cântă laudele Tale.” Dă-i dorința inimii ei, Doamne.

¹⁸⁰ În timp ce această biserică, și eu, slujitorul Tău, vom... și ceilalți slujitori care sunt în clădire, cerem sincer pentru cererea ei. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

Noi o pretindem, soră. Fii binecuvântată.

¹⁸¹ Acum în timp ce acești oameni se consacră, concentrându-se, ei înșiși, Domnului, în timp ce Duhul Lui se mișcă în clădire, așa vrea să stăm liniștiți doar un minut. Pastorul se ocupă de ei la altar. Să stăm în rugăciune, doar pentru un moment acum. El vine. Și haideți să cântăm acum. El vorbește fiecăruia.

¹⁸² Să ne plecăm capetele, ca să ne rugăm.

Și a răscumpărat mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului.

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și a răscumpărat mântuirea mea
Pe lemnul Calvarului.

Eu pot, eu vreau, eu cred,
Eu pot, eu vreau, eu cred;
Eu pot, eu vreau, eu cred
Că Îsus mă mântuie acum.

Eu pot, eu vreau, eu cred,
Eu pot, eu vreau, eu cred;
Eu pot, eu vreau, eu cred
Că Îsus mă mântuie acum.

Îl voi crede pe Cuvânt,
Îl voi crede pe Cuvânt.
El îmi aduce mântuirea gratuit
Și eu Îl voi crede pe Cuvânt.

Eu pot, eu vreau, eu cred . . .

¹⁸³ Uite aici, tinere. Vrei o umblare profundă cu Dumnezeu? Crezi că El ți-o va da? [Fratele spune, „Da.”—Ed.] Dacă vei crede din toată inima, o poți avea. Vezi? Crezi? [„Da, domnule. Cred.”] O accepti? [„Da, domnule.”]

. . . cred că Îsus mă mântuie acum.

¹⁸⁴ Toți care Îl iubiți, ridicați mâna. Spuneți, „Îl iubesc, cu tot—tot ce este în mine.” Nu este El minunat? În timp ce ne plecăm capetele, chiar în rugăciunea de încheiere. . . Amintiți-vă serviciul de mâine seară. Vă voi ruga, este. . .

¹⁸⁵ Dacă vreți acum, cât de repede puteți, fiecare dintre voi care ați ridicat mâna pentru mântuire, o umblare mai apropiată, credeți că o aveți. Dacă nu puteți simți, luați copilul înfiat. Vedeți? Continuați să spuneți că o aveți până când devine realitate.

¹⁸⁶ Cei care ați acceptat vindecarea, și nu simțiți nicio diferență; spuneți, „A mea—credința mea nu este suficientă să o miște chiar acum, Frate Branham.”

¹⁸⁷ Procedați pe calea copilului înfiat. Continuați să spuneți, „Doamne, sunt vindecat. Eu cred.” Va veni. Vă va pune în starea de spirit potrivită, vedeți, și atunci credința voastră va fi bună. Va primi. Credeți doar din toată inima.

¹⁸⁸ Acum, mâine seară, serviciile vor începe la șapte treizeci, ora obișnuită, mâine seară, și în fiecare seară săptămâna aceasta. Veniți și ascultați-l pe Fratele Neville și pe ceilalți lucrători, și pe noi toți, împreună, care încercăm să aducem o trezire. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Noi nu o putem aduce. Voi trebuie să—voi

trebuie să o aduceți cu noi, prin rugăciune, venind, făcându-vă prezența aici. Dumnezeu să fie cu voi.

¹⁸⁹ Acum, aș vrea ca voi să, imediat ce încheiem, cât de repede puteți să...afară din clădire. Avem cam jumătate de oră de repetiții aici. Și câțiva dintre bărbați lucrează. Și ne vom pleca capetele.

¹⁹⁰ Și cred că l-am auzit pe Fratele Junie Jackson în spate în audiență. Frate Junior, ești aici în seara asta? Fratele din New Albany, biserica Metodistă. Bine. Frate Jackson vrei să ne eliberezi cu un cuvânt de rugăciune?

[Fratele Jackson începe să se roage. Spațiu gol pe bandă—Ed.]...?...să fiți la nuntă, veniți în față chiar repede acum.

¹⁹¹ Domnul să vă binecuvânteze. Ne vedem mâine seară.

Copil al durerii și întristării;
El bucurie și mângâiere-ți va da.

(...?...)

59-0525 Chipuri Ale Lui Cristos
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org